

RWE Eemshaven Holding II BV, Synergieweg 1-9 Eemshaven

Gedeputeerde Staten van
de provincie Groningen
Postbus 610
9700 AP Groningen

GCC-OE-E

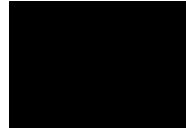
uw kenmerk 2020-101183

uw schrijven

naam

mobiel

e-mail

@rwe.com

bezoekadres Synergieweg 1-9 9979 XD
Eemshaven

Eemshaven, 12 januari 2021

Aanvullingen Wabo-revisievergunningsaanvraag en aanvullende opslag en verbranding van 800 kton extra biomassa ingediend d.d. 8 november 2018

Geacht College,

Bij brief heeft u om aanvulling verzocht van enkele ontbrekende gegevens inzake de Wabo-revisievergunningsaanvraag voor de 1600 MW_e elektriciteitscentrale van RWE. De betrokken aanvraag is op 8 november 2018 ingediend en enkele malen aangevuld. In uw brief stelt u samenvattend het volgende:

- In de aanvraag zijn verschillende BBT toetsen onvoldoende uitgevoerd
- Tekortkoming bij de toetsing aan de BBT conclusies onder meer van BBT maatregel 4
- Uitnodiging aan RWE om technisch en economisch te onderbouwen of de strengste emissie-eis van BBT-Gen al dan niet haalbaar is
- Beschrijving van de kwik emissies behoeft aanvulling. U stelt dat de regelgeving niet correct is beschreven, niet duidelijk is welke verschijningsvorm kwik voorkomt en welke worden geëmitteerd. De aanvraag moet op dit punt worden verduidelijkt

...

Huidig speelveld kolencentrales In Nederland: Wet op verbod kolen en Urgenda uitspraak

Allereerst ter achtergrond informatie het navolgende,

Met het sluiten van de Overeenkomst van Parijs, onderdeel van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering eind 2015 is een belangrijke stap gezet om klimaatverandering tegen te gaan. De partijen bij het verdrag hebben afgesproken dat ze de opwarming van de aarde zullen beperken tot ruim onder de 2 graden en ernaar zullen streven deze te beperken tot 1,5 graad Celsius. Om deze doelen te bereiken dienen de mondiale emissies zo snel mogelijk omlaag gebracht te worden.

Om de doelstellingen uit het Parijse Klimaatakkoord te halen bleek dat in Nederland in 2030 geen kolen meer gebruikt mogen worden voor elektriciteitsopwekking. In het Nederlandse Energieakkoord voor duurzame groei uit 2013 was overigens reeds afgesproken dat van de tien kolengestookte elektriciteitscentrales in Nederland, de vijf oudste kolengestookte elektriciteitscentrales in Nederland zouden worden gesloten. Voor de overige centrales was dat op basis van relatieve efficiëntie en het feit dat het hier gaat om nieuwe centrales nog geen noodzaak.

Om aan de CO₂-reductiedoelstelling te voldoen, moet Nederland haar CO₂-uitstoot verder fors reduceren. Een belangrijk deel van deze uitstoot is terug te leiden tot de opwekking van elektriciteit en warmte, waarbij kolengestookte productiecentrales behoren tot de grootste uitstoters van broeikasgassen.

Het huidige kabinet heeft in het regeerakkoord daarom maatregelen geschetst om er alles aan te doen om de doelstelling uit het klimaatverdrag van Parijs te realiseren. Eén van deze maatregelen betreft de opwekking van elektriciteit door middel van kolen te verbieden uiterlijk in 2030. Deze maatregel is inmiddels neergelegd in de Wet verbod op kolen bij elektriciteitsproductie. Voor de locatie Eemshaven van RWE Eemshaven Holding II B.V. levert dat dus een horizon van negen jaar op waarna geen kolen meer mogen worden ingezet. Eventuele investeringsbeslissingen moeten dan ook in het kader van deze horizon worden gevalideerd.

Urgenda uitspraak

In december 2019 is, bij uitspraak van de Hoge Raad, een eerder rechterlijk bevel aan de Staat om de uitstoot van broeikasgassen door Nederland met 25 procent te verminderen voor het einde van 2020 in stand gelaten. Teneinde uitvoering te geven aan het vonnis van de Hoge Raad heeft het kabinet het voornemen

om een forse CO₂-reductie te realiseren door de komende jaren de elektriciteits- en warmte productie met kolen behoorlijk terug te brengen.

Het voornemen omvat, naast vrijwillige sluiting van een kolencentrale, ook de beperking van de productie van kolencentrales tot 35% tot en met 2024. Het voornemen is op dit moment nog in behandeling en de uiteindelijke uitwerking nog niet bekend. Het is echter zeer wel mogelijk dat ook de locatie Eemshaven door dit voornemen wordt geraakt, hetgeen investeringsbeslissingen nog verder onder druk zet.

Overigens is in het voornemen opgenomen dat bestaande rechten m.b.t. emissies niet worden beperkt, zodat het voornemen niet inhoudt dat na 2024 niet volledig gebruik kan worden gemaakt van reeds bestaande vergunningen.

Procedure

Reeds naar aanleiding van de door de Provincie aangehaalde brief van 29 januari 2019 heeft RWE gevraagd om een juridische onderbouwing van het standpunt dat RWE onvoldoende informatie heeft verstrekt om op de aanvraag te beschikken. RWE heeft dit verzoek herhaald in de brieven van 14 februari 2020 en 20 maart 2020 aangezien RWE van mening is dat alle relevante informatie al in het bezit van de Provincie is. Inmiddels is ons duidelijk geworden dat de gevraagde aanvullende informatie gebaseerd is op twee documenten, die in 2019 nog niet bekend dan wel beschikbaar waren, meer in het bijzonder het Schone Lucht Akkoord (SLA) en de Oplegnotitie BREF LCP. RWE zou graag in het kort de betreffende documenten in het juiste perspectief willen plaatsen.

Milieuplan provincie Groningen 2017-2020

Het Milieuplan beschrijft dat er door de Provincie van wordt uitgegaan dat in de inrichting ten minste de Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast die voor de inrichting in aanmerking komen. Bij het bepalen van BBT houdt de Provincie rekening met nationale en Europees aangewezen referentiedocumenten. Daarnaast mag er geen sprake zijn van het overschrijden van (lokale) milieugrenswaarden. Indien er sprake is van een (dreigende) overschrijding moet de vergunning strenger zijn dan de BBT, of worden geweigerd indien dit geen oplossing biedt. Tot dusver heeft de Provincie geen melding gemaakt van het (dreigende) overschrijden van lokale milieugrenswaarden. Het milieuplan beschrijft verder dat voor een inrichting soms meerdere technieken worden aangemerkt als de BBT. "Daarbij is er regelmatig sprake van een bandbreedte ('prestatierange'), waarbinnen een milieuprestatie kan worden aangemerkt als vallend binnen het BBT-kader. Zo kan bijvoorbeeld voor een bepaalde luchtfilterinstallatie een prestatierange gelden van 1 tot 5 mg stof per Nm³ als BBT. Verder kan het voorkomen dat hinder wordt ondervonden door stof, geluid, licht of geur, terwijl deze inrichting voldoet aan BBT. Indien er sprake is van ernstige hinder of wanneer het aantal gehinderde betrokkenen omvangrijk is, zullen maatregelen worden verlangd die verder gaan dan vereist volgens BBT-maatregelen".

Blad 4

Ook op dit punt heeft de Provincie tot nu toe geen enkele indicatie afgegeven dat de installatie van RWE tot buitengewone hinder leidt dan wel zou kunnen leiden.

Het Milieuplan hanteert vervolgens de onderstaande uitgangspunten:

“ (1) Bij alle aanvragen om een omgevingsvergunning is het uitgangspunt dat de meest strenge kant van de BBT wordt voorgeschreven. Indien een bedrijf van mening is dat de strengste norm niet haalbaar is, moet dit door het bedrijf technisch en economisch worden onderbouwd en zal het bevoegde gezag hierover het gesprek aangaan.

— (2) Bij het doorlopen van de cyclus voor het toetsen van de actualiteit van een omgevingsvergunning wordt beoordeeld of de vergunningvoorschriften moeten worden aangescherpt, ook indien al wordt voldaan aan de BBT. Indien onduidelijk is of een verdere vermindering van de gevolgen voor het milieu mogelijk is zal een onderzoekverplichting worden voorgeschreven in een ambtshalve wijziging van de vergunning.”

Het voorschrijven van onderzoeksplannen past ons inziens binnen de context van het Milieuplan .

Schone Lucht Akkoord

Het Schone Lucht Akkoord (SLA) is op 13 januari 2020 door het Rijk, een groot aantal provincies en gemeenten ondertekend. De Provincie Groningen in eerste aanleg niet ondertekend vanwege de goede milieukwaliteit. Echter op 17 maart 2020 heeft de provincie het Akkoord alsnog ondertekend. Het SLA beoogt een gezondheidswinst op basis van fijnstofblootstelling en NO_x. Het SLA heeft als convenant tussen overheden echter geen formeel juridisch bindende status in het kader van vergunningverlening aan individuele installaties.

Oplegnotitie BREF LCP

Insteek van de oplegnotitie BREF LCP is om zo streng mogelijk te vergunnen mede met het oog op de afspraken in het SLA. Streng vergunnen betekent dat bevoegde gezagen proberen om een zo laag mogelijke emissiegrenswaarde in de vergunningen vast te leggen. Dat houdt dus niet automatisch in dat dit de laagste waarde uit de BREF LCP zou moeten zijn maar dat er wel een afweging mogelijk is. De oplegnotitie is door het Ministerie van I&W niet aangemerkt als een nationaal referentiedocument maar als een hulpmiddel om grote stookinstallaties te vergunnen. De Oplegnotitie stelt dan ook dat: "Deze afweging op basis van een integrale afweging kan leiden tot een andere conclusie dan in deze oplegnotitie is aangegeven" en dat "Het haalbare emissieniveau is afhankelijk van

...

de technieken die in een specifieke situatie binnen de integrale afweging toegepast kunnen worden. Hierbij kan gedacht worden aan emissie reducerende technieken voor een specifieke stof die een negatief effect hebben op een andere stof. Een bekend voorbeeld hiervan is stikstofoxiden (NO_x) en ammoniak (NH_3) bij toepassing van SCR. Daarnaast dient rekening gehouden te worden met cross media effecten”.

Een nadere onderbouwing waarom de Nederlandse installaties bij de beste 30% in Europa zouden moeten behoren is hierin niet opgenomen. In de Oplegnotitie is ook niet aantoonbaar rekening gehouden met cross media effecten.

Het standpunt van RWE is dat allereerst een toetsing aan de Beste Beschikbare Technieken moet plaatsvinden alvorens tot een emissie eis gekomen kan worden. Dat is des te meer van belang omdat het hier om een bestaande installatie gaat waarbij aanpassingen aan de in de huidige vergunning goedgekeurde Beste Beschikbare Technieken over het algemeen een uitgebreid investeringstraject kent. Met inachtneming van het bovenstaande zal RWE hierna reageren op uw vragen.

1 Kwik

1.1 Meetfrequentie

Conform het vigerende Activiteitenbesluit/Activiteitenregeling wordt de emissie van kwik bij grote stookinstallaties/afvalmeeverbrandingsinstallaties (periodiek) ten minste om de zes maanden gemeten. Dit is de afgelopen jaren ook op de RWE Eemshavencentrale gebeurt en in het elektronisch emissie jaarverslag (emjv) vastgelegd. De emjvs zijn tot dusver door het Bevoegd Gezag goedgekeurd. De betrokken informatie over de kwikemissie is derhalve beschikbaar. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat de betrokken emissies uitsluitend betrekking hebben op de optie 100% kolenstook omdat tot dusver slechts een beperkt volume biomassa is mee gestookt. De waarden zijn daarom slechts van beperkt belang, aangezien voor dit niet alle gevallen van de nu aangevraagde situatie een representatieve situatie is. RWE verwijst dan ook nadrukkelijk naar de nu voorliggende aangevraagde situatie waarin, op basis van de in de aanvraag bijgevoegde TRACE berekening, de voorziene kwikemissie is neergelegd .

De Provincie Groningen stelt dat RWE van de voetnoot 13 van BBT4 in de BREF LCP gebruik wil maken. Deze voetnoot stelt dat bij continue bedrijfsvoering een continue kwikmeting achterwege kan worden gelaten. [***]

Dat RWE toepassing kan geven aan een periodieke meting wordt volgens RWE ook onderschreven in artikel 4.79, lid 1, onder c van de geconsolideerde versie van het Besluit Activiteiten Leefomgeving (Bal) (versie november 2020). Hierin staat:

van de volgende stoffen worden de emissies in de lucht continu gemeten:

c. kwik, tenzij het een afvalmeeverbrandingsinstallatie als bedoeld in artikel 4.75 of 4.77 betreft of op basis van emissiemetingen of meting van de samenstelling van de te verbranden afvalstoffen kan worden aangetoond dat de emissie in de lucht onder alle omstandigheden minder is dan 50% van de emissiegrenswaarde, bedoeld in artikel 4.73, in welke gevallen kwik periodiek ten minste tweemaal per jaar wordt gemeten. De emissiegrenswaarde voor kwik (volgens art. 4.75 Bal) bedraagt $4 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$. Nu RWE een emissiegrenswaarde voor kwik heeft aangevraagd van $2 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$, wordt voldaan aan de voorwaarde uit artikel 4.79, lid 1, onder c voor het toepassen van een periodieke meting. Aldus kan naar onze mening worden volstaan met een periodieke meting van tenminste tweemaal per jaar. In de vergunningaanvraag is ook een periodieke meting van twee maal per jaar aangevraagd.

Tenslotte: Ook de voorschriften in de direct werkende Activiteiten Regeling stellen in artikel 5.12 lid 3 onder b dat in de situatie zoals RWE heeft aangevraagd, volgens RWE, kwik slechts periodiek hoeft te worden gemeten.

1.2 Technieken

Tijdens de vergunningprocedure voor de verhoging meestook van 800 kton naar 1600 kton biomassa op de Centrale van RWE Eemshaven is meerdere malen over de mogelijkheden tot verdergaande reductie van de kwikemissie naar lucht gesproken. RWE erkent dat de emissies van zogenaamde Zeer Zorgwekkende Stoffen, waaronder ook kwik wordt verstaan, voldoende aandacht moeten krijgen tijdens de vergunningverlening. De importantie van de emissie van kwik is in afgelopen jaren ook onderstreept door een ambtshalve wijziging van de vigerende vergunning in januari 2020 waarbij een minimalisatieverplichting voor kwik in de vergunning is opgenomen. Op basis van het Milieuplan kan dat alleen zijn gebeurd nadat het bevoegd gezag heeft beoordeeld of het vergunningvoorschrift verder moet worden aangescherpt en dus een BBT afweging heeft gemaakt. De kwikemissie eis is daarbij op $2,8 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ blijven staan met een minimalisatieverplichting en rapportage.

RWE wil nadrukkelijk de door haar gemaakte afwegingen in het MER en de aanvraag wederom samenvatten ter onderbouwing van de stellingname dat RWE ten aanzien van de emissie van kwik aan BBT voldoet en de aangevraagde en in de Activiteitenbesluit/-regeling vermelde emissie-eis van $2 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ niet alleen doelmatig is maar ook ambitieus.

ACHTERGROND

Industriële installaties dienen te voldoen aan Europese Wet- en regelgeving. De Europese regelgeving met betrekking tot grote stookinstallaties is vastgelegd in het zogeheten BBT-referentiedocument BREF LCP (BBT-referentie document

voor grote stookinstallaties; Large Combustion Plants). Het laatste referentie document is door de Europese Commissie vastgesteld op 31 juli 2017 en is inmiddels in het rechtstreeks werkende Nederlandse Activiteitenbesluit en Activiteitenregeling geïmplementeerd. Dit houdt in dat vergunningen gebaseerd moeten zijn op de toepassing van Beste Beschikbare Technieken (BBT) zoals vastgelegd als algemeen geldende BBT conclusies in het BBT referentiedocument. Deze werkwijze garandeert dat de nieuwste technische ontwikkelingen worden meegenomen, op hun technisch-economische waarde worden geschat en tegelijk een level-playingfield voor de industrie in Europa opleveren. De BBT-conclusies omvatten onder meer de beschrijving van de BBT, gegevens ter beoordeling van de toepasselijkheid ervan in individuele situaties, en de bij toepassing van BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN). RWE wenst daarbij op te merken dat de BBT-conclusies in de BREF LCP **technieken** beschrijven hetgeen inhoudt dat een emissieniveau binnen de opgegeven ranges automatisch als BBT geldt.

De BREF LCP heeft als uitgangspunt bij toetsing aan BBT dat er per relevante BBT-conclusie wordt beoordeeld of één (of meer) van de voorgeschreven BBT-technieken daadwerkelijk wordt toegepast en of er voldaan wordt aan de bij die BBT-technieken geassocieerde emissieniveaus. Wanneer dat het geval is, voldoet een installatie aan BBT.

Milieueffectrapport en vergunningaanvraag

In het MER heeft RWE aangegeven dat de rookgasreiniging van de RWE-Eemshavencentrale bestaat uit een combinatie van respectievelijk selectieve katalytische reductie (SCR), natte rookgasontzwaveling (ROI) en een elektrostatisch filter (stoffilter = ESP). Deze combinatie is reeds vijf jaar in bedrijf en voldoet aan BBT-conclusie 23 van de BREF LCP 2017. De rookgasreiniging is in bedrijf gesteld onder de BBT-conclusies van de BREF LCP die van kracht was in 2008 met een emissie-eis van $2,8 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$. Ook deze eis valt ruimschoots binnen de huidige BBT-emissierange die volgt uit de BREF LCP 2017.

Hierbij verwijzen wij naar de beschrijvingen in de BBT-toets behorende bij het MER “De verhoging van het aandeel biomassa in de RWE-Eemshavencentrale” (April, 2019) waar nogmaals de bij de RWE-Eemshavencentrale gebruikte technieken 23a. (ESP), techniek 23d. (natte rookgasontzwaveling) en techniek 23e. (SCR) worden beschreven. Het BBT-geassocieerde emissieniveau voor deze technieken in relatie tot de RWE-Eemshavencentrale (het betreft een bestaande installatie op steenkool) bedraagt $< 1 - 4 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$.

RWE blijft streven naar een vermindering van de kwik emissie. Zo heeft RWE in de afgelopen operationele jaren meermalen onderzoek gepleegd naar een verdere reductie van kwikemissies naar de lucht. Deze onderzoeken zijn aangeboden en goedgekeurd door de Provincie.

In zijn algemeenheid zijn de conclusies van de rapportages dat RWE aan de stand der techniek (= BBT) voldoet en er geen verdere technisch-economische mogelijkheden zijn om de rookgasreiniging met betrekking tot kwik uit te breiden. Hierbij is niet alleen gekeken naar de stand der techniek op dat moment maar ook naar mogelijke veelbelovende technieken die specifiek voor het verminderen van de kwikemissies zijn opgenomen in de BREF. Ook daarvan is geconstateerd dat die op dat moment niet toepasbaar zijn. RWE heeft ook aangegeven dat verbeteringen gezocht moeten worden in de optimalisatie van de bedrijfsvoering en heeft hiervoor ook een onderzoeksresultaat ingediend. De Provincie heeft met de ingediende onderzoeken en resultaten ingestemd.

Op basis van deze onderzoeken, toetsing aan Beste Beschikbare Technieken en het haalbare emissieniveau heeft RWE de rechtstreeks werkende norm van $2 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ kunnen realiseren en aangevraagd.. Deze emissie wordt ondersteund door de in de aanvraag bijgevoegde TRACE berekening.

Daarnaast merken wij op dat er een algemene minimalisatieverplichting geldt zodat RWE continu moet blijven zoeken naar een verdere reductie.

De Provincie stelt verder dat weliswaar een aantal technieken zijn toepast, maar nog niet alle (beschikbare) technieken op haalbaar nader zijn onderbouwd. Wij zijn van mening dat het toepassen van alle technieken ook nooit de opzet is geweest van de BREF LCP en overigens ook niet mogelijk is, omdat sommige technieken afhangen van de daadwerkelijk gerealiseerde installatie.

Actief kool

Meer specifiek verwijst de brief naar de injectie van actieve kool. RWE heeft aangegeven dat injectie van actief kool leidt tot minder goede afzetbaarheid van de reststromen. Dit heeft enerzijds te maken met verkleuring van het gips (kleur geel of grijs wordt door afnemer niet geaccepteerd i.v.m. het hoogwaardige eindproduct en tevens zorgt een verhoogd actiefkoolgehalte in het gips voor een te hoge kwikbelasting voor verdere verwerking). De actieve kool haalt immers kwik uit de rookgassen en deze beladen kool komt ook in het gips. Het eindresultaat is dat gips als afvalstroom moet worden afgevoerd.

Het Milieuplan van de Provincie Groningen zegt daarover: "Ook proberen we een steeds zuiniger gebruik te bereiken van eindige grond en hulpstoffen, water en energie, waardoor de hoeveelheid afval per eenheid product steeds minder wordt. De circulaire economie van gesloten stofstromen start met het slim ontwerpen en het gebruik van afgedankte materialen naar producten met een gelijke of hogere waarde." Tevens kan worden verwezen naar BBT 16 van de BREF LCP waarin zoveel mogelijk hergebruik van stoffen is voorgeschreven

Injectie na de rookgasreiniging is dus niet efficiënt. De injectie van actief kool na de rookgasontzweving leidt tot een gewijzigde afvalstroom die vervolgens als

enige verwerkingsmethodiek verbranden kent. Ten overvloede merken wij op dat het bij deze afvalstroom niet alleen om actief kool gaat maar door de inherente afscheiding van gips in de rookgasreiniging het door kwik en mogelijk dioxines beladen actief kool ook in de gips stroom komt. Door de aanwezigheid van deze stoffen wordt het gips niet meer herbruikbaar en afval. De te verwerken afvalstroom gips/actief kool kan alleen door verbranding worden verwerkt. Daarmee komt het kwik alsnog voor een groot deel in de lucht. Gelet op de disproportionele hoge kosten van het injecteren van actief kool (kostenramingen liggen in de orde van 250.000 euro per kilogram vermeden kwikemissie) en het uiterst beperkte milieueffect dat met deze techniek kan worden behaald (omdat de kwik na verbranding van het gips alsnog in de lucht terecht zal komen), is in de vigerende vergunning besloten om dit niet als techniek voor te schrijven en heeft RWE deze techniek ook niet opgenomen in de thans voorliggende aanvraag.

Injectie broom

De dosering van bromidezouten aan de kolen (o.a. via de KNX-techniek) is bedoeld om de oxidatie van metallisch naar ionogeen kwik te bevorderen en daarmee de afvangst van kwik in het rookgasreinigingssysteem te verhogen. De werking is gebaseerd op een omzetting van bromidezouten in broom (Br_2) bij hoge temperaturen in de ketel, waarna de sterke oxidator broom reageert met kwik volgens: $\text{Br}_2 + \text{Hg} \rightarrow 2 \text{Br} + \text{Hg}^{2+}$. Een belangrijk nadeel van de techniek is de oxidatieve/corrosieve werking van broom (Br_2) in de ketel. Ketelwanden dienen namelijk onder reducerende omstandigheden te worden bedreven om hoge temperatuur corrosie te voorkomen. Door de aanwezigheid van een sterke oxidator broom (Br_2) kunnen de vereiste reducerende omstandigheden niet worden gehandhaafd en treedt versnelde oxidatie van ketelwanden op. De ketels die door RWE in Eemshaven worden gebruikt zijn state-of-the-art met ultra kritische hogedruk stoom op een temperatuur van 610 °C en 285 bar. Mogelijke onbeheersbare extra corrosie is uit oogpunt van veiligheid van de installatie vanzelfsprekend voor RWE niet aanvaardbaar.

Voorbehandelen van brandstof

RWE Eemshaven kiest al voor een zo laag mogelijke input van kwik bij de bron. Dat doen wij niet via wassing van de kolen (hetgeen leidt tot een extra afvalwaterstroom met kwik en andere verontreinigingen die wederom behandeld moet worden) of via kolenadditieven. RWE Eemshaven kiest vanaf de start van de installatie in 2015 voor het mengen van kolen. Dit uit zich ook in een relatief groot kolenpark op het terrein zodat menging mogelijk is. Reden hiervoor is dat RWE niet alleen aan strenge eisen m.b.t. kwik moet voldoen maar ook voor overige metalen, zwavel, stof en verbrandingswaarde (lees CO_2 emissie). Het mengen van kolen is daarom de meest geschikte techniek en heeft er tot dusver ook toe

geleid dat een reeds rechtstreeks werkende emissiewaarde van $2\text{ug}/\text{Nm}^3$ haalbaar is gebleken. Er zijn ons, specifiek voor kolen, verder geen additieven bekend die op voorhand kwik uit kolen halen. De toevoeging van broom is hierboven reeds besproken.

1.3 Overige technieken.

In de vigerende vergunning staat sinds 2008 reeds een verplichting om na te gaan in hoeverre RWE kwikemissies kan reduceren. RWE heeft daartoe een drietal rapporten ingediend waaruit gebleken is dat optimalisatie van pH-waarde en redoxpotentiaal van de was suspensie de best mogelijke optie is. Deze optimalisatie heeft inmiddels plaatsgevonden en heeft er toe geleid dat de rechtstreeks werkende waarde van $2\text{ug}/\text{Nm}^3$ haalbaar is. Elke verdere reductie hangt samen met de keuze van het brandstoffenpakket. Ook hier is verdere verlaging afhankelijk van optimalisatie van de procesvoering, hetgeen alleen kan nadat de aangevraagde vergunning wordt verleend en het aangevraagde brandstoffenpakket kan worden gestookt. Nu het Milieuplan van de Provincie Groningen zich niet tegen een onderzoek verplichting verzet en dit in lijn is met de minimalisatieverplichting uit het Activiteitenbesluit stellen wij voor een verdere verlaging van de kwik emissie desgewenst in een onderzoeksplan vast te leggen. Op basis van een minimalisatieverplichting is een optimalisatie hetzij mogelijk door een modelering via het in de aanvraag gevoegde TRACE berekening dan wel door het daadwerkelijk meestoken van de aangevraagde pakketten. Optimalisatie zonder daadwerkelijk het aangevraagde pakket te verstoken heeft geen nut wegens de vele factoren die van invloed zijn op de uiteindelijke emissie.

Vervanging van SCR katalysator

De SCR katalysator wordt, in verband met de vergunde NO_x emissie, continu gemonitord op veroudering. Aangezien de katalysator uit verschillende pakketten bestaat zal allereerst het meest verouderde pakket worden vervangen. Binnen de locatie Eemshaven is dat een van de pakketten van Blok B, hetgeen in 2022 is voorzien.

1.4 Emissie

De brief stelt dat op basis van het Milieuplan, het Schone Lucht Akkoord en de oplegnotitie BREF LCP de Provincie gehouden is een emissie eis van $1\text{ug}/\text{Nm}^3$ op te nemen. Zoals reeds uit de voormelde uiteenzetting is gebleken kent de oplegnotitie en het SLA geen juridische basis voor het stellen van de strengste eis. Op basis van het Milieuplan is het geen verplichting van de Provincie maar een uitgangspunt. Wij zijn dan ook van mening dat de bovenstaande onderbouwing voldoende inzicht geeft waarom op dit moment $1\text{ug}/\text{Nm}^3$ niet aantoonbaar haalbaar is. Dit is tevens onderbouwd door de TRACE berekening in de aanvraag.

Daarom gaat onze aanvraag uit van (i) de reeds rechtstreeks werkende emissie eis tot 2 ug/Nm³, (ii) een periodieke halfjaarlijkse meting, en desgewenst (ii) aangevuld met een ambtshalve opgelegd vergunningvoorschrift strekkende tot het verplicht uitvoeren van nader onderzoek naar de mogelijkheden om de emissie van kwik verder te minimaliseren (een en ander in het kader van de algemene minimalisatieverplichting)

Samengevat: Wij hebben in de afgelopen vijf jaar continu aandacht geschonken aan een verdere verlaging van kwikemissies naar de lucht. Wij voldoen aan de stand der techniek en hebben door middel van operationele keuzes de oorspronkelijk vergunde kwikemissie reeds met 30% gereduceerd. De rechtstreeks werkende en aangevraagde emissie-eis van 2 ug/Nm³ valt binnen de BBT-range en verzet zich met een onderzoek verplichting tot verdere reductie niet tegen het provinciaal Milieubeleidsplan.

2. Dioxines

Dioxines en furanen

Naar analogie van de beschouwingen over kwik hierboven voldoen wij voor dioxines en furanen ook aan Beste Beschikbare Technieken. Meer specifiek geldt dat voor dioxines selectieve katalytische reductie, vergaande stofverwijdering en snelle afkoeling door gaswassing als Beste Beschikbare Techniek wordt voorgeschreven.

De rookgasreinigingsinstallatie van RWE omvat een katalytische reductie, een stofverwijdering door een vijf velds elektrostatisch filter waarbij de snelle afkoeling door gaswassing in de aanwezige rookgasontzwavelingsinstallatie wordt verzorgd. De door ons aangevraagde technieken zijn daarmee BBT en het aangevraagde emissieniveau past binnen de in de BREF opgenomen BBT-range.

De door ons aangevraagde waarde van 0,0026 ng/Nm³ als jaargemiddelde eis ligt ruim binnen de emissierange. Samengevat is zowel de installatie als het daarbij behorende emissieniveau als BBT aan te merken.

2.2 Rapportageplicht

Wij zullen aan de verplichtingen in de onherroepelijke vergunning voorgeschreven rapportageverplichtingen voldoen

2.3 Emissie

De emissies van dioxines en furanen wordt in eerste instantie gestuurd door het verbrandingsproces. In het geval dat de verbrandingstemperatuur hoog genoeg is en vervolgens de afkoeling snel genoeg is, wordt de vorming van dioxines zoveel mogelijk voorkomen. Als achtervanger voor de emissie van dioxines geldt de rookgasreiniging die, zoals hierboven is beschreven, voldoet aan BBT.

In uw brief constateert u dat wij geen afval bijstoken. Zowel lignine als bentoniet wordt echter als afval aangemerkt. Het feit dat beide stromen als afval worden aangemerkt is een van redenen geweest waarom een MER opgesteld is.

— Uitgaande van het bijbehorende toetsingskader op grond van BBT71 voldoen wij met een aanvraag van 0,0026 ng TEQ/Nm³ ruim aan de voorgestelde BBT-GEN range tussen 0,01-0,03 ng TEQ/Nm³. Ook toetsing aan een biomassa installatie met een eis van 0,005 ngTEQ/Nm³ leidt tot de conclusie dat wij met de aangevraagde waarde van 0,0026 ng TEQ/Nm³ voldoen.

De door ons aangevraagde waarde is echter niet gebaseerd op fysieke metingen maar op de bepalingsgrens. Op basis van de halfjaarlijkse metingen van de geaccrediteerde meetinstantie wordt op basis van de bepalingsgrens voor dioxines en furanen een waarde van 0,003 ng TEQ/Nm³ aangehouden. Een lagere bepalingsgrens is op basis van de complexiteit van de rookgassen niet mogelijk. Ons is geen meetinstantie bekend die gecertificeerd is voor de bepaling van dioxines/furanen in rookgassen die een lagere bepalingsgrens hanteert.

In het kort houdt dit in dat wij een waarde op de detectielimiet hebben aangevraagd. Het aanvragen van een lagere waarde leidt niet tot een bruikbare emissiegrenswaarde aangezien de meting altijd het resultaat <0,003 ng TEQ/Nm³ zal opleveren. In de praktijk houdt dit in dat zowel dioxines en furanen kunnen worden uitgestoten.

3 Zwaveldioxide, waterstofchloride en waterstoffluoride

3.1 Meetfrequentie

Voor de meetfrequenties van SO₂, HCl en HF zijn wij in de aanvraag uitgegaan van de voorgeschreven frequenties in de direct werkende Activiteitenregeling. In artikel 5.11 lid 3 is specifiek opgenomen dat waterstoffluoride en waterstofchloride een maal per zes maanden kan worden gemeten.

Voor SO₂ meten wij reeds continu, voor HCl zoeken wij verder ook aansluiting bij de voorgeschreven regelgeving in het Bal, meer specifiek paragraaf 4.3 Grote stookinstallaties.

Het Bal stelt dat kwik tenminste om de zes maanden moet worden gemeten (art. 4.41a lid 1 onder a); waterstoffluoride en zoutzuur ten minste een maal per jaar (art. 4.41a lid 1 onder b). Deze meetfrequenties zijn ook in de aanvraag opgenomen.

Wij onderschrijven derhalve de door u in de brief aangehaalde meetfrequenties niet, en begrijpen uw verzoek om aanvulling dan ook niet. Ook indien uitgegaan wordt van het stoken van biomassa blijft volgens het Bal de meetfrequentie periodiek, om de zes maanden, voor waterstoffluoride en zoutzuur.

Art. 4.81 lid 4 van het Bal stelt ook dat als de emissie in geen geval hoger is dan de toepasselijke emissiegrenswaarde het gehalte **zoutzuur, waterstoffluoride** of zwaveldioxide hetzij periodiek ten minste om de zes maanden gemeten (onder a) of niet gemeten niet gemeten (onder b).

3.2 Technieken

Allereerst noemt u in uw brief dat in BBT 21 en BBT 25 elf technieken zijn opgenomen waarvan wij er twee toepassen en negen niet. Dit wekt de suggestie dat de installatie van ons niet aan BBT voldoet. Wij zijn echter van mening dat dit een onjuiste interpretatie van de BREF LCP is en dus ook een onjuiste interpretatie vormt van BBT voor RWE. De BREF LCP zet alle technieken gelijkwaardig naast elkaar en stelt dat om aan BBT te voldoen techniek A OF techniek B kan worden toegepast. Het stapelen van technieken zoals door u wordt gesuggereerd leidt niet automatisch tot betere emissieniveaus. Een voorbeeld is dat in BBT 21 zowel een droge gaswasser met circulatiewervelbed wordt genoemd als een natte gaswasser. Beide technieken sluiten elkaar uit.

Verder stelt u in uw brief dat uitgegaan wordt van een rendement van de rookgasontzwaveling van 98%. De restemissie is dus 2% en dit is in de huidige vergunning vertaald naar een emissie eis van 40 mg/Nm³. Dit is onjuist. Ten tijde van de vergunningverlening heeft RWE voor SO₂ een jaargemiddelde van 50 mg/Nm³ aangevraagd, uitgaande van een rendement van 98,1% (1% S) en een intredeconcentratie van 2.700 mg/Nm³. De Provincie heeft echter, uitgaande van het toenmalige strengere "beoordelingskader Rijnmond" een eis van 40 mg/Nm³ voorgeschreven. Met deze eis komt het huidige rendement van de rookgasreiniging dus op 98,5% .

De brief stelt verder, dat de restemissie naar 10 mg/Nm³ zou kunnen. Het rendement van de installatie zou dan 99,8% moeten bedragen hetgeen ver boven de door de Provincie genoemde 99% zit. Er moet hierbij rekening worden gehouden dat de kolenmarkt in snel tempo aan het krimpen is en de keuze voor kolenkwaliteiten daarmee beperkt. Uitgaande van het feit dat de aanvraag nadrukkelijk de optie 100% kolen openlaat, het een inmiddels fysiek bestaande installatie betreft die reeds in bedrijf is en geen nieuw te bouwen installatie, is het opleggen van

een eis van 10 mg/Nm^3 niet haalbaar en valt deze buiten de BREF-GEN voor kolen. Zwavel is nodig om onoplosbare verbindingen te maken die via de ESP makkelijk kunnen worden afgevangen.

De door ons aangevraagde eis van 40 mg/Nm^3 , die overigens ook door de TRACE berekening in de aanvraag wordt onderbouwd, houdt in dat wij reeds bij de beste 30% van de Europese installaties behoren. Een eis van 10 mg/Nm^3 zou de facto inhouden dat wij geen kolen meer kunnen stoken.

Samenvatting:

Een eis van 10 mg/Nm^3 voor SO_2 houdt de facto in dat de optie 100% kolen, die expliciet in aanvraag wordt genoemd. In de praktijk niet meer mogelijk is. Wij zien geen reden waarom dit, op basis van de genoemde motivatie, te rechtvaardigen valt. Een emissie eis van 10 mg/Nm^3 kan simpelweg in de praktijk niet worden gehaald. Dit wordt tevens ondersteund door de ingediende TRACE berekening. Wij benadrukken daar bij dat een laag zwavelgehalte in de rookgassen tevens effecten zal hebben op de afscheiding van zware metalen en stof. Vanuit deze cross media effecten lijkt het ons niet mogelijk om het SO_2 gehalte op een dermate extreem laag gehalte te normeren.

4. Stof

4.1 Technieken

Wij hebben in de, in het MER opgenomen, BBT toets (gebaseerd op de BREF LCP 2017) aangegeven aan BBT te voldoen. RWE Eemshaven beschikt over een bestaande installatie die bovendien in de vigerende vergunning reeds aan BBT is getoetst. De nieuwe BREF LCP (2017) maakt dit niet anders.

De door ons toegepaste technieken voor de reductie van stof zijn onderwerp geweest van beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in 2011. In het beroep op het besluit voor de oprichtingsvergunning is door appellanten gesteld dat een verdergaande stofverwijdering mogelijk is door een zestraps ESP filter toe te passen en het toepassen van doekenfilters. De Afdeling heeft het beroep afgewezen en hierbij het volgende overwogen:

...(het college beschouwt) een 5-velde elektrostatisch filter als beste beschikbare techniek. Het college stelt dat het uitvallen van een van de elektrische velden van het filter in de praktijk nauwelijks voorkomt, zodat in dat opzicht geen noodzaak bestaat voor het toepassen van een zesde veld. Ook kan een 6-velde filter volgens het college de stofemissie nauwelijks verder verlagen.

Het college stelt voorts dat de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie in vergunningvoorschrift 11.2.2 overeenkomt met de toepassing van ten minste de beste beschikbare technieken. Van een grenswaarde van 1 tot 1,5 mg/nm³, zoals voorgesteld door Natuur en Milieu en anderen en [appellant sub 3], kan volgens het college niet worden gegarandeerd dat deze kan worden nageleefd.

...Volgens de aanvraag, die wat betreft dit punt deel uitmaakt van de vergunning, wordt in de inrichting ter beperking van de emissie van stof vanuit de schoorstenen van de stookinstallaties een 5-velde elektrostatisch filter met een verwijderingsrendement van 99,95% toegepast. Een elektrostatisch filter met een dergelijk rendement kan volgens het BREF Grote stookinstallaties voor een stookinstallatie als de onderhavige als beste beschikbare techniek worden beschouwd, indien dit filter wordt toegepast in combinatie met natte rookgasreiniging, hetgeen hier het geval is. Het BREF Grote stookinstallaties maakt daarbij geen onderscheid tussen 5-velde en 6-velde filters. Voorts kan er gezien het deskundigenbericht van worden uitgegaan dat de kans op het uitvallen van een of meerdere velden van een elektrostatisch filter gering is.

Gelet op het voorgaande heeft het college het aangevraagde en vergunde 5-velde elektrostatische filter - ook zonder doekfilter - als beste beschikbare techniek kunnen beschouwen....

Het vijftraps E-filter heeft reeds een verwijderingsrendement van 99,95% hetgeen ruim boven de in de huidige BREF LCP genoemde waarde van 99,5% ligt. Het toepassen van een extra doekenfilter is uit oogpunt van extra verwijderingsrendement niet meer effectief hetgeen ook de Afdeling in 2011 reeds heeft geconstateerd.

In samenvatting:

- Wij kunnen geen andere technieken inzetten of modificeren om de stof emissie nog verder te verlagen. Wij voldoen ruimschoots aan BBT met een additioneel verwijderingsrendement boven de BREFLCP

Wij kunnen, op basis van inschattingen van crossmedia effects, niet aan een eis van 2 mg/Nm³ stof voldoen.

Een aanvulling op de installatie door een zes-velde E-filter levert geen additionele milieuwinst op. Zoals ten tijde van de oprichtingsvergunning al is geconstateerd levert een extra veld slecht een extra afvang van maximaal 0,05% op tegen aanzienlijke kosten. Ook doekenfilters zijn onwenselijk wegens de grote drukval die in de schoorsteen ontstaat, de extra ventilatoren die moeten worden geïnstalleerd, met bijbehorend elektriciteitsverbruik en CO₂ emissie. De doekenfilters leveren tenslotte slechts een relatief kleine bijdrage aan extra afvangst van stof.

5. Koolwaterstoffen (TVOS)

5.1 Meetfrequentie

Wij meten koolwaterstoffen reeds vanaf commercieel bedrijf op een continue wijze. Deze verplichting is overigens ook in de vigerende vergunning opgenomen en wordt qua meetfrequentie ongewijzigd aangevraagd.

5.2 Technieken

In uw brief stelt u dat er een relatie is tussen de emissie van stof en het voorkomen van een emissie van koolwaterstoffen. Dit is niet correct. Naar mening van RWE verbranden koolwaterstoffen door de hoge verbrandingstemperatuur bijna volledig en hechten niet aan het te emitteren stof. Voor zover dat wel zou gebeuren voldoen wij aan een geavanceerd regelsysteem (BBT 6c) en wordt de BBT-techniek 6a (samenvoegen en mengen van brandstof) toegepast. Verder wordt techniek 26a. (ESP), techniek 26d. (natte rookgasontzwaveling) en techniek 71c. (SCR) toegepast. RWE voldoet daarmee aan BBT.

In principe worden door de hoge temperatuur in de ketel alle koolwaterstoffen verbrand tot CO₂. Mocht dit door procesomstandigheden niet volledig gebeuren is het eerste signaal een verhoogd CO gehalte in de rookgassen, daarna (bij een nog lagere temperatuur) pas een verhoogd koolwaterstoffengehalte. Gezien de procesvoering is een verband tussen CO en koolwaterstoffen derhalve meer voor de hand liggend. Het proces wordt daarom preventief op een zo laag mogelijk CO-gehalte gestuurd, waarmee tevens het koolstoffengehalte tot een extreem laag niveau wordt gereduceerd.

Aanvullende technieken zoals door de Provincie worden voorgesteld, met name actief kool en verlaging van het stofgehalte zijn bij de onderwerpen actief kool en stof reeds behandeld.

De ondergrens BBT-GEN voor koolwaterstoffen is in de huidige BREF LCP na toepassing van BBT op 0,1 mg/Nm³ gesteld. RWE heeft in de aanvraag een limiet waarde van 1 mg/Nm³ aangevraagd. Deze waarde past binnen de range van BREF-GEN en deze waarde is voor een meeverbrandingsinstallatie al ambitieus. Een lagere waarde kan overigens door de geaccrediteerde meetinstantie overigens ook niet worden gevalideerd.

In 2007 is voor koolwaterstoffen een vracht van 10 ton per jaar aangevraagd. Zoals uit de ingediende emjvs inmiddels is gebleken, houden wij ons weliswaar aan de grens van 1 mg/Nm³ voor koolwaterstoffen, maar is deze emissie eis niet in overeenstemming met de vracht op basis van het rookgasvolume. Wij hebben dit in de aanvraag gecorrigeerd door de juiste jaarvracht aan te vragen, horend bij

een emissie eis van 1 mg/Nm³. De totale emissie op basis van het rookgasvolume wordt dan 35 ton waarmee ook een potentiële overschrijdingssituatie op de jaarvracht voor koolwaterstoffen wordt geadresseerd.

Wij constateren dat de lage waarde van 1 mg/Nm³, bij stilstand van de installatie, er toe leidt dat TVOS wordt gemeten uit de buitenlucht. Wij overleggen graag wat hiervan de gevolgen zijn.

In samenvatting:

— Wij voldoen aan de laagste waarde van BBT-GEN en zien geen aanvullende mogelijkheden om tot een lagere waarde te komen..

6. Zware metalen

De meetfrequentie voor zware metalen is in het Bal vastgelegd op tweemaal per jaar. Dit is overigens ook de meetfrequentie in de vigerende vergunning, en opgenomen in het MER.

6.1 Technieken

Zware metalen hechten over het algemeen aan het stof. Uw verwijzing naar de reductie van stof en de bijbehorende maatregelen is dan ook terecht. In de desbetreffende reactie hebben wij op het punt stof reeds aangegeven dat een verdergaande stofverwijdering echter niet mogelijk is.

6.2 Emissie

Wij hebben in de aanvraag gemotiveerd aangegeven, ondersteund door een TRACE berekening, waarom een eis van 14ug/Nm³ haalbaar wordt geacht. De recente BREF-LCP stelt voor de verbranding van steenkool de onderkant van de jaargemiddelde emissie range op 5ug/Nm³. Voor biomassa is deze onderkant van de range 75ug/Nm³. Zoals hieruit reeds blijkt leidt het meestoken van biomassa tot hogere gehalten aan zware metalen. Ook tijdens de behandeling van het MER is gebleken dat bij bepaalde specifieke pakketten, zelfs de eis van 14ugNm³ mogelijk moeilijk haalbaar is. De door ons aangevraagde 14ug/Nm³ is reeds aan de zeer scherpe kant. Dit is te verklaren doordat naast, een verhoogde hoeveelheid houtpellets, tevens bentoniet en lignine worden mee gestookt (beide geclassificeerd als afval.) De aanvraag is op deze verhoging gebaseerd. Een verlaging naar 5 ug/Nm³ is, op basis van de reeds geleverde informatie in het kader van het MER, niet haalbaar.

7 Geur

Uw beleid is gericht op het voorkomen, vanwege een cumulatie van individuele bronnen, geurbelasting tot hinder gaat leiden. In het beleid is een strenge norm voor individuele bedrijven opgenomen, zijnde 0,25 ouE/m³ als 98 percentiel op geurgevoelige bestemmingen.

Binnen de huidige aanvraag zijn de mogelijk geurbronnen houtpellets, lignine en bentoniet. De geur emissie van houtpellets en lignine kan als verwaarloosbaar worden aangenomen aangezien opslag in silo's plaatsvindt. Bentoniet wordt in de openlucht opgeslagen maar als basis materiaal kent klei geen geuremissie. Wij hebben derhalve in de aanvraag een kwalitatieve beschrijving van de geuremissie opgenomen. Achtergrond hiervan is dat een geuremissie wellicht kan plaatsvinden, tijdens de kortdurende overslag van bentoniet, op het kolenveld.

Hierbij moet echter worden opgemerkt dat de locatie op de Eemshaven niet binnen de kwalificatie geurgevoelige bestemming valt. In ieder geval kan worden geconstateerd dat er in de directe omgeving geen locaties aanwezig zijn die onder de definitie geurgevoelig object vallen, zoals artikel 1 Wgv. Een woning of een ander verblijf is pas een geurgevoelig object, als hij voldoet aan alle eisen van deze definitie. De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op ruim 1,5 km afstand bovenwinds van de meest voorkomende windrichting. Het is voor de genoemde stromen onwaarschijnlijk (als gevolg van gesloten opslag en kortdurende overslag) dat dit leidt tot geurhinder.

Een geuremissie berekening wordt daarbij over het algemeen uitgevoerd door toepassing van het Nieuw Nederlands Model. Voor de invoer in dat model, dat de 98 percentiel waarde berekend is geen geuremissie factor bekend voor bentoniet, lignine of voor hout. Alleen op deze redenen kan een dergelijke berekening niet worden uitgevoerd. Wij hebben daarom voorgesteld, op basis van de daadwerkelijke opslag van bentoniet, een geuronderzoek ter plekke (zgn. snuffelonderzoek) te laten uitvoeren.

8. Koolmonoxide

Koolmonoxide geldt als stuurparameter en niet als emissie eis. De achtergrond hiervoor is dat een onvolledige verbranding al snel leidt tot een hoger CO gehalte. Uit oogpunt van een zo hoog mogelijk rendement van de verbrandingsinstallatie zijn wij er daarom op gespist om een zo laag mogelijk CO-niveau te realiseren. Dit is zowel voor het stoken van poederkool, alsook voor de verbranding van biomassa van toepassing. De toename van de verbranding van biomassa zal daarom niet leiden tot een hoger CO-gehalte.

De bijlage geeft een overzicht van de daggemiddelde waarde CO van Blok A en Blok B

9. Stikstofoxiden

In uw brief noemt u dat met 30% biomassa op basis van de calorische waarde een eis van 59,8 mg/Nm³ moet worden aangehouden. Wij merken op dat, de aanvraag ook uitgaat van 100% kolen, en dit ook in de emissie eis tot uitdrukking zou moeten komen. Voor steenkoolinstallaties is de onderkant van de BBT-Gen range 65 mg/Nm³/. Wij voldoen met een aangevraagde emissie van 60 mg/Nm³ aan de strengste kant van de BREF-LCP range.

10. Stikstofberekening

In de bijlage zijn de AERIUS berekeningen volgens het laatst beschikbare model toegevoegd. Ook deze berekeningen laten zien dat op geen enkel N2000 gebied het initiatief leidt tot een hogere stikstofdepositie

Rectificatie

In de bijlage van de aanvraag wordt abusievelijk nog gesproken over een maximale opslag van biomassa van 20.000 ton. Het betreft hier uiteraard alleen afval buiten specificatie dat moet worden afgevoerd.

Hoogachtend

RWE Eemshaven Holding II BV

